

klart, at når finansministeren her til morgen i Radioavisen meddeler, at nu skal der ikke afsættes flere ressourcer til efterlønsordningen, ja, så er det selvfølgelig svært for regeringen at begynde at diskutere det her, for det betyder reelt, at man er nødt til at stoppe tilgangen til efterlønsordningen.

Og ministeren sagde også noget ganske interessant. Ministeren sagde: Efterlønsordningen skal fortsat være åben for dem, der er nedslidt og ikke længere kan være på arbejdsmarkedet. Og det var egentlig interessant at høre, om det så er regeringens holdning, at vi skal til at ændre kriterierne for muligheden for at gå på efterløn.

Men det andet, som er interessant, er: Det har jo intet at gøre med, at det reelt er de arbejdsløse, man med efterlønsordningen sluser ud dér, hvor der er stor arbejdsløshed, for vi kan jo se på tallene, at det er i de områder i Danmark, hvor der er størst beskæftigelse, at der er flest, der vælger at gå på efterløn. Så det harmonerer ikke med, hvad ministeren siger.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det var vist en temmelig grov form for manipulation af det, jeg sagde. Det, jeg sagde, var, at arbejdsmarkedet skal være mere rummeligt, så folk faktisk bedre frivilligt er i stand til at vælge, om de vil på efterløn eller de ikke vil på efterløn. Situationen er rent faktisk den i dag, at for 35 pct.s vedkommende tilgår efterlønnen dem, der kommer fra ledighed – dér kommer de fra ledighed.

Som jeg også sagde tidligere i debatten: For gruppen under 60 år er det tre fjerdedele af dem, der tvinges ud af arbejdsmarkedet, fordi de ikke er interessante nok for virksomhederne, og det siger sig selv, at kan vi fjerne det billede, så kan vi også give et reelt grundlag for, at folk ikke tvinges ud.

Jeg sagde ikke noget om, at der ikke afsættes penge til efterlønsordningen, og det har finansministeren heller ikke sagt. Efterlønsordningen er en lovgivning, som regeringen har besluttet sig for skal bevares, uanset at Venstre og De Konservative og Fremskridtspartiet gerne vil have den fjernet. Men vi så gerne, at folk fik en mere reel mulighed for at vælge, om de vil på efterløn eller de ikke vil på efterløn, og dertil er der et behov for, at arbejdsmarkedet fungerer anderledes og ikke udstøder de ældre fra arbejdsmarkedet.

Det er det, der er udfordringen, og det er ikke at diskutere hverken satsen eller alderskriterier for tilgangen til efterlønsordningen. Det er en glimrende ordning, som der ikke er noget grundlag for at sætte spørgsmålstejn ved.

Formanden:

Så har hr. Ole Vagn Christensen bedt om en bemærkning i tilslutning til arbejdsministerens indlæg.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det er ikke et svar til arbejdsministeren.

Formanden:

Ja men dér har vi altså den regel med korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Så beder jeg om ordet til anden omgang.

Formanden:

Ja, o.k. Hr. Tom Behnke.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Som supplement til ministerens indlæg her synes jeg da, at man også er nødt til at forholde sig til, at efterlønsordningen bevirker, at virksomhederne faktisk har svært ved at holde på deres medarbejdere. Det har vi jo set at indtil flere virksomheder har givet udtryk for, og det synes jeg slet ikke ministeren har været inde på, det synes jeg slet ikke ministeren har kommenteret: at det rent faktisk for visse virksomheder er svært at holde på medarbejderne.

Ministeren har heller ikke været inde på den del af debatten omkring efterlønsordningen, der ligger i, at netop muligheden for at gå på efterløn som 60-årig på visse virksomheder bevirker, at de 60-årige medarbejdere enten af kollegerne eller af arbejdsgiveren får en fin hentydning om, at nu er der jo altså den her mulighed for at gå på efterløn, og om det så ikke var en god idé at gøre det. Det vil sige, at den her efterlønsordning altså er tosidet. Den har to forskellige sider. Den har altså også den mulighed, at der er nogle, som mere eller mindre frivilligt går ud på den.